

SCENARIUSZ ZAJĘĆ NR 72/II

Klasa	druga
Temat dnia	<i>Matematyka na wesoło</i>
Obszary edukacyjne	<ul style="list-style-type: none"> - edukacja matematyczna - edukacja polonistyczna - edukacja społeczna
Cele zajęć	<p>Ogólne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozwijanie kompetencji matematycznych uczniów, - kształtowanie pozytywnej postawy uczniów do matematyki. <p>Operacyjne:</p> <p>Uczeń</p> <ul style="list-style-type: none"> - ocenia poprawność słyszanych twierdzeń dotyczących treści matematycznych, - dodaje i odejmuje w zakresie do 100, - rozumie zasady gry i ich przestrzega, - rysuje i wycina z papieru kolorowego figury geometryczne. - wykonuje z figur geometrycznych kompozycję tematyczną zgodnie z instrukcją, - uważnie czyta tekst i wykorzystuje zawarte w nim informacje do rozwiązywania problemów matematycznych, - układa zdanie zgodnie z instrukcją, - rozwiązuje zagadki arytmetyczne, - rozumie zasady wyliczanki matematyczne i bierze w niej aktywny udział.
Metody pracy	podające (opis, pogadanka, wyjaśnienie), praktyczne (ćwiczenia przedmiotowe, metoda tekstu przewodniego), aktywizujące (gry dydaktyczne)
Forma pracy	indywidualna, grupowa, w parach
Środki dydaktyczne	KARTA PRACY NR 1, 2 kartki: biała i czarna (dla każdego ucznia), papier kolorowy, brystol, klej, cyrkiel, linijka
Czas trwania	2 godz.

FAZA WSTĘPNA

Każdy uczeń dysponuje kartką białą i czarną. Kiedy uznaje twierdzenie wypowiedziane przez nauczyciela za prawdziwe, podnosi kartkę białą, kiedy zaś uznaje za fałszywe – kartkę czarną.

Przykładowe twierdzenia wypowiedziane przez nauczyciela:

1. Gdyby do 70 dodać, a następnie odjąć 70 to otrzymalibyśmy wynik równy 70.
2. Jeśli na głos odczytujemy tylko co czwartą liczbę, to po odczytaniu 67, powinniśmy na głos przeczytać liczbę 73.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

SCWG
stowarzyszenie aktywnego
wspierania gospodarki

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

3. Gdybyśmy podzielili grupę 50 osób na pary to utworzylibyśmy 25 par.
4. Gdybyśmy podzielili grupę 50 osób na mniejsze grupki 5-osobowe, to utworzylibyśmy 12 takich „piątek”.
5. Jeżeli pomnożymy 7 przez 10 i odejmiemy od tej liczby 40 to otrzymamy wynik 20.

KOMENTARZ:

Ćwiczenie może mieć formę bardziej angażującą uczniów w proces przygotowywania twierdzeń. Każdy uczeń zapisuje na kartce jedno twierdzenie dotyczące treści matematycznych i wrzuca je do słoika. Nauczyciel wyciąga kolejno karteczki i odczytuje ich zawartość na forum.

FAZA WŁAŚCIWA

1. Kompozycja humorystyczna

Uczniowie rysują i wycinają z papieru kolorowego następujące figury:

- 9 kół
- 10 kwadratów
- 7 prostokątów
- 7 trójkątów.

Następnie tworzą kompozycję humorystyczną (taką, która jest w stanie poprawić humor osobie oglądającej ją), stosując następującą zasadę:

- żaden kwadrat nie może stykać się z trójkątem,
- można używać kół jedynie pod warunkiem stykania się ich z kwadratami,
- można użyć tylko tyle trójkątów, ile prostokątów.

KOMENTARZ:

Nauczyciel wyjaśnia uczniom na przykładach pojęcie „stykania się” figur.

Uczniowie przyklejają figury do brystolu.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

SGWG
stowarzyszenie aktywnego
wspierania gospodarki

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

2. Z Kroniki Szczęśliwych Matematyków

Uczniowie uzupełniają KARTĘ PRACY NR 1. Nauczyciel podkreśla, że warunkiem udzielenia poprawnych odpowiedzi na zawarte w karcie pytania jest przynajmniej dwukrotna lektura tekstu.

3. Zagadki arytmetyczne

Nauczyciel czyta na głos zagadki. Uczniowie zapisują swoje propozycje na kartkach.

Ta liczba jest mniejsza od 40, ale większa od 36. Jest liczbą parzystą.

Ta liczba jest mniejsza od 100, ale większa od 80. Jest wynikiem pomniejszenia wieku o 10 lat.

Ta liczba jest wynikiem pomniejszenia 50 o liczbą lat osoby, która właśnie uzyskała pełnoletność.

FAZA KOŃCOWA

Wyliczanka matematyczna

Uczniowie kolejno odliczają do 20. Zamiast nazwy liczby podają słowo zgodnie z kluczem:

Nazwa liczby zawiera jedną sylabę – „jedyneczka”

Nazwa liczby zawiera dwie sylaby – „dwójeczka”

Nazwa liczby zawiera trzy sylaby – „trójeczka”

Nazwa liczby zawiera cztery sylaby – „czwóreczka”.

KARTA PRACY NR 1

Z Kroniki Szczęśliwych Matematyków

Przeczytaj opis wydarzenia, które miało miejsce w Krainie Szczęśliwych Matematyków i odpowiedz na pytania.

Tego dnia Słońce, pomimo oczekiwania Szczęśliwych Matematyków, nie miało w ogóle ochoty wejść. Świat spowity był ciemnością i nic nie wskazywało na to, żeby w najbliższym czasie coś się zmieniło. Najstarszy z Matematyków, który dwadzieścia pięć lat temu obchodził setne urodziny, przypomniał, że dokładnie wiek temu wydarzyła się podobna historia z rozleniwionym Słońcem. Wówczas jedyną skuteczną metodą było zorganizowanie balu ku czci Słońca, w którym uczestniczyli wszyscy Szczęśliwi Matematycy. Gdyby dziś zorganizować taki bal, wzięłoby w nim udział tyle Matematyków, ile wynosi suma liczb od 15 do 19 pomniejszona o 5. Kluczowymi punktami balu są taniec i hymn ku czci Słońca. Taniec ten odbywa się w czwórkach, zaś hymn śpiewany jest piątkami. Wszystko musi być przeprowadzone zgodnie z tymi zasadami, inaczej Słońce nie wejdzie. Dodatkowo Szczęśliwi Matematycy muszą ułożyć dla Słońca zdanie, w którym podziękują mu za dotychczasową pracę, przy czym zdanie to musi być zbudowane z 8 słów, a suma wszystkich liter budujących to zdanie musi być równa 54.

1. Ile lat ma najstarszy Szczęśliwy Matematyk? _____
2. Ile lat temu wydarzyła się podobna historia ze Słońcem? _____
3. Ile Szczęśliwych Matematyków wzięłoby udział w balu ku czci Słońca?

4. Ile „czwórek”, a ile „piątek” utworzyliby uczestnicy balu? _____
5. Jak mogłoby brzmieć zdanie, w którym Szczęśliwi Matematycy podziękowaliby za dotychczasową pracę?

